

last juhatus, — see teadis ühe niisuguse koha, kus noori mehi koolmeistriks õpetati. Ta läks kohe sinna kuulama ja ennäe — sai vastuvõetud.

Nüüd oleks ta õppimisest ta palju rääkida, aga see venitaks jutu ilma asjata pikaks; seepärast olgu aga paari sõnaga niipalju nimetud: Meie Tüdimatta oli õppimises tõeste tüdimatta, et see ta'le küll raske oli, sest et ta'l kullidest suur puudus oli. Sinna minnes oli ta'l aga kahelja pulka kallitsas ja nendega pidi ta, ilma et luiskatsin, kolm aastat läbi aetama. Mõisilik mõistab isegi, et ta prii kõhu täie sai ja selle ette pidi ta pärast koolitundisid mehe moodi tööd tegema. —

Kui ta oma õppimisega nüüd nii kaugale sai, et koolmeistriks tõlbas siis juhatus Jumal ta'le H. maakonda ühe koha. Koht oli uus, ilus ja hea, nõnda et koolmeister mitte õhates oma tööd ei teinud. — Ka armastajid sealt walla rahvas kooli ja koolmeistrit; seepärast tegi ta ka mehe moodi tööd ja ei väsinud üsagi ära, mispärast aneie ka teda Tüdimattaks nimetame, et ta'l küll teine nimi oli. —

Da koolipidamisest ma palju rääkida ei tea; sest et ma ise seda näind ei ole. Siiski üksford juhtusin seal olema, kui ta parajaste lastele ma ilma maadest rääkis, ma ütlen see jooksis ta läes nagu wesi. Ehitets rääkis ta meie isamaast, siis

koju Euroopast, siis näitas näpuga lõuna poole ja ütles: „Seal laugel Wähemere taga on üks see maa, mida inimesed „Nahwrika“ nimetawad; seal on hea Hottentottidega Nahwerimaale lõwi jahile minna; seal on tükkati pikem rohi, kui meie maa rufis; seal saawad moora poisid Jaanalin dudega wõidu jooksta; seal on suur Sahaara liiwa kõrb, kus mõni tuhat lord enam liiwa on, kui Tallinnas liiwa-taia uulitsast ja seal ümber laudu; seal kõrbes keeritab tuulispass natuke paremine, kui Tondi-loo peal; seal suures kõrbes rändab waene Ismaeliti kaupmees oma wiimse, foormas kandja lameliga ja otsib asjata allikat, ning kui janu teda ilka enam piinama hakkab, siis tapab ta sellegi looma weel ära, et ta kõhust jooma wett saaks, aga mis see teda kõik aitab, sest nüüd ei jaks ta jala lõndida ja päife kõrwetab pea pealt ning kuum liiw jalge alt, nõnda et ta rambib, — õhtab ja hüüb: Allah awita! — ja sureb ning tuule hoog toob ta'le Piramidi sarnatse liiwa woosi haua künkaks peale; — seal, seal kõrbe taga õppetab ams missionäär Hahn ja teised moora mehele: „Kõsa meie les ja oled taewas“, ja koolides istuwad niisamuti unesündimise pesemise läbi puhtaks saanud lapsed, nagu teiegi.“ — Siis pööris ta filmad põhja poole koolitua seinu, kus ka maa-kaart rippus ja ütles: „Seal laugel